

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XLV. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

rerum Calvaria scriptor) familiam dimittit, votum exsolutura ipsa in trepidè nihilque morata, sed seipsam demirata, Monialium Calvaria Conventum ingreditur; tanta modestia & humilitate, tanta prudentia & zelo, cum ipsis Virginibus versatur, ut omnium calculo ad Novitiatum, ac dein Professione admittit, nihil à mirabili vocatione alienum admittens, omnibus admirationi & imitationi esset. Sola oratione cœlestiumque contemplatione pascēbatur. Divina duntaxat, ut cordi, ita ori inerant, non pati arduum sibi, sed optabile, sed delectabile dicitabat; tanta in DEUM fiducia, tanto amore æstuebat plerumque ut sæpe sodalibus, singulari gratæ mentis jubilo jocòque diceret: *haud sese à DEO tot beneficijs affectam, credere posse unquam inferno addicendam, ut tot salutis subsidia, tot talenta, tot lumina nihil profutura essent.* In Vigilia, Nativitatis Domini, pridie quam è vivis decederet, sacratissimo Missæ Sacrificio in nocte adesse gestiens, pretioso Christi Domini Corpore reficienda, multis sorores precibus exoravit, ut se in extremis constitutam nascenti Christo Pueri in Ecclesiam deportatam sisterent, (hydropisi laborabat, tantusque erat corporis tumor, ut stupere ipsi Medici, vixque loco, juvantibus omnibus, moveri posset) delata tamen est in Sacellum; ubi cum tantisper quievisset, subito exiliens in pedes, incredibili celeritate ad altare processit, unq̄ ex sororibus leviter manum ministrante, sumptaque Sacrosancta Eucharistia, eodem die nasci in cœlis, quo in terris Christus natus erat, ardentissimis votorum suspirijs perorare cœpit. Sed DEO aliter disponente, ubi primum Plenariam Indulgentiam Calvaria à Summis Pontificibus concessam consequuta est, inter verba Orationis animam innocentissimam efflavit vigesima septima Decembris, hoc ipso anno Millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto, Dilecto Domini Joanni Evangelistæ reservata, cum hoc festum exaltationis in cœlis celebratura, insigni apud sorores sui memoria, & desiderio relictis. In Indijs Apostolatam suam beato fine claudit

Hoc ipso anno Serenissima Francisca Renata Lotharingæ Princeps omnibus exemplar sanctitatis, Abbatissa S. Petri Remensis meritisissima ab amplexu filiarum in Christo dilectissimarum, incredibili cum suo, tum illarum more & dolore abstracta, jussu Regis Parisios evocata, celeberrimi illius Montis Martyrum Archisterij Coadiutrix renunciata est; cum Remense Monasterium quinque solummodo annis summa cum prudentia sanctissime gubernasset & brevi Regimine Domum DEI, loci illius Basilicam egregie excoluisset, & pretiosissimis ornamentis locupletasset, aliaque inter tres sacros Calices comparasset, arcamque ex ebeneo, argenteis castaturis elegantissime distinctam confici curasset, in qua maximam partem corporis S. Zenonis (quo à Gregorio XIII. donatus quondam fuerat cognatus Renatae Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Carolus à Lotharingia) & brachium S. Guilielmi Ducis Aquitaniae inclusit. Proinde hoc ipso anno Remis quarta Maii discedens, omnium corda & studia secum abstulit, & Parisios delata, abdicationem in manus Ludovici XIV. fecit, successit quamprimum in ejus locum Catharinâ Angelicâ Aurelianensi Principe serenissimi Henrici Aurelianensis Ducis de Longeville lectissimâ filiâ, è Malodunensi ad Pontifaram Cœnobio postulatâ. Huic vero successit alia Angelica, nimirum Catharinâ, Margarita Angelica Pontis Dominarum Professa, filia Illustrissimi Maximiliani Francisci de Betune, Comitis Orvallis Regii Ordinis Equitis, Reginae Annæ Austriacæ supremi Aulæ Præfecti; quæ ab Illustrissimo Domino Simone Lebrâ Suesionensi Episcopo benedicta fuit, ingenti pompa, in frequenti Consessu Cardinalium, Episcoporum, Principum & ipsiusmet Reginae Galliarum,

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XLV.
Sancti Patris Benedicti. M. C. LXX.

Iterum præstantissimi valoris gemma coronæ Sanctorum cœlesti inferitur, deprompta ex amplissimo Galliarum Regni, & Congregationis nostræ de Calvaria promptuario & Thesaurio. Hæc revera fuit Domina Maria de Leuy primæ Nobilitatis jubar, filia Illustrissimi Ducis, Domini à Vantadura,

Francisca
Renata Pr.
Lotharing.
fuit Coad-
iutrix in
Monte
Mart.

Omnium
corda se-
cum au-
ferret.

Maria de
Leuy.

Omnibus
statim ad-
miratori.

Mirum e-
pu dictum.

Sanctissime
vultu summi-
tur.

Franciscus
de Borgia
Archiepi-
scopus.

Jll. mus Franciscus de Borgia ex Monacho S. Benedicti de Sahagun Archiepiscopus de las Charcas. Ex Ann. Soto-Majore.

Abbatissa
Commen-
dataria.

Est humilis
Monialis
Calvar.

Mira no-
strorum
conservatio.

De parentis
de suis cu-
ra.

dura, quæ dimissa celeberrima quadam & opulentissima Ordinis Sanctissimi Parentis nostri B E N E D I C T I Abbatis; cui à Rege præfecta fuerat, eligens subesse magis quam præesse, Novitiatum Calvariae Parisiensis, raro mundi contempnuta ingressa, minima & humillima omnium facta, juratum propriae voluntati & carni bellum indixit, & generosissimè gessit, didicitque ab utili Calvariae & intuitu, & nominis consideratione, ita vivere, quasi semper & statim moritura, imò libimet semper mori in omnibus, ut cum tempore sanctè docta mori, in Domino latissimè moreretur, quod & brevi condidit, & felicissimè meruit, dum necdum tempus Tyrocinio præfinitum emensa, assumpta est ad statum perfectorum, ad gloriam & præmia immortaliter triumphantium; in brevi siquidem consummata bonorum operum aggregatis sibi immensis opibus, explevit tempora multa. Decessit Lucea Parisiorum, magno omnium sororum luctu & mœrore, nec minore fructu ex ejusdem imitatione. *Ex rerum Calvariae Monumentis.*

Patuit, non uno, sed pluribus & prodigiosis etiam exemplis, turbatissimo Imperij statu, A catholicis Catholicos, juratissimo odio persequentibus & omnia hostilia parantibus atque inferentibus, mira & singularis Dei, ac Benedictæ Matris Virginis de Benedictinis suis cura & pia sollicitudo, toties intentatâ Religiosis morte, nec illatâ, toties incendijs mirè everlis, toties mirabilibus confopitis, toties hostibus perterritis, & coelitus delusis atque elusis. Et minimè sanè tacendum, quod hoc ipso anno pro conservacione Imperialis Cænobij Vinearum, vulgo Weingartensis, accidit, tertia Septembris, die cum Duellij Gubernator Widerholtius, postquam diutius Superiorem Sueviam, & vicina rapinis, atque incendijs impunè vastasset, Monasterio huic hostiliter immineret, ignesque atque ultimum exterminium, incendiarijs jam destinatis, paratisque ad exitum omnibus minaretur, visa in aère spectabilis admodum Virgo Deipara supra ipsum Cænobium, tanquam, non solo nomine, sed reapse Protectrix, elegans manu Vexillum rotans, eoque religiosos illic habitantes quasi inumbrans, atque

in protectionem suscipiens, stupentibus non solum, quibus absterrendis hoc factum, hostibus, sed plurimis Catholicorum intuentibus, quorum ad triginta requisiti id ipsum solemnè juramento se vidisse confirmarunt. Singularem hanc Deiparentis erga Monasterium illud affectionem, & ab hac curam & protectionem prædicente pridem & promittente sanctæ memorie Bertholdo ejusdem loci Abbate, causâ tanti affectus his verbis assignatâ: *Cum non dubium habeamus, quin Sacrosanctum Filij sui Sanguinem, caelesti apud nos dispositione, ac benedictione reconducentem sedulo, atque inviscerato virtutis suæ revisat affectu; & nos, imò locum, qui vitalem Tutela ac Salutis nostræ continet thesaurum, ex alto respiciens, in Suffragium nostræ protectionis, de Throno Majestatis, mitis se & blanda submittat, ut mitiget nobis in diebus malis, &c.* Meruit & favores alios durante eodem Germaniæ bello idem Monasterium, sæpius prodigiosissimè cœlis propugnatum, uti cum Dubadelius Suevicarum copiarum Dux, idem cum pago totum ignibus cremare constitueret, & concubia nocte rem aggressurus, coelo super Cænobium aperto, inde minantia sibi suisque fulgetra, & quâ ingressum parabat, plateas & vicina, plena equitum candidatorum cernens, relictis ante pagum impedimentis omnibus in effusissimam sese fugam abriperet, quæ divinitus gesta, & equites illos celestes fuisse Genios, Regina Angelorum domesticos, nemo sanæ mentis ambi-gere poterat. Visum & cerberos coelum in hostes Religiosorum concitare, dum Sueci immodestiùs sacra loca haberent, cellasque illorum, triclinium, culinam, Apothecam ut propria & de jure occuparent, à metuendi horroris, & formæ Cerbero appetiti, & alijs spectris emigrare compulsi, fatente liberrimè postea Catholico quodam, qui inter Suecos meruerat, militatitè se suosque in hoc Conventu exagitatatos, ut nec pro mundi totius promisso pretio, persuadendus esset, sponte sua, nec meliore titulo, unam noctem ibidem traducere. Vili & quotidie post octavam Vespertinam, quæ Ascetarum quieti aliàs destinata erat, tres veneranda specie senes cucullati amplissimis manicis, præferentes dex-

tra

Monasterij
Vinearum
Tutela.

Repositi
murris
hostes.

Hostes ipsi
mira intuentur.

tra quisque sua tædas candidas arden-
tes in oculis ministrorum Capitanei de
Jödwen, in Conventum ascendere &
cellas & conclavia diligenter visitare,
tanto cum horrore omnium, ut nec
hiscere quidem audacissimus militum
auderet, etsi quotidie, & longo quidem
usu, nunquam non mirati, nunquam
non stupefacti & intuerentur, & caute
attenderent. Longum esset nimis, si
& alia, hoc idem solummodo Cæno-
bium concernentia, referre conare-
mur, è quibus hoc ipso perditissimo
nostro sæculo & ætate, manifesto con-
stare possit, quantâ curâ, charitate &
benevolentia usque hodie Numen Op-
timum Benedictinis suis consulere &
per omnia, adjutor in oportunitatibus
adesse dignetur, ut ex unius loci for-
tuna & exemplis, facillè quis adver-
tat quanta idem Numen præstiterit tot
tantique nominis tota Germania Cæ-
nobijs, plerisque in communi catacly-
smo mirabiliter conservatis, apud ple-
raque prodentibus sese, minimum in
ipforum Religiosorum, conservatio-
ne Protectionis Divinæ signis, quæ uti-
nam viritum nobis colligere licuisset,
& pro magna Dei gloria, omniumque
nostram ad majorem confidentiam,
debitasque indefinibiles gratiarum ac-
tiones concitatione, propalare & ce-
lebrare.

Benedicitur hoc anno solemniter
Reverendissima & Serenissima Prin-
ceps & Domina Catharina Angelica
Ducissa Aurelianensis, Ducis Henrici
de Longeville filia ab Eleonora d' Es-
tampe de Valence Archiepiscopo Re-
mensi die 26. Maii ipso Ascensionis Do-
minicæ festo, in Abbatissam S. Petri Ur-
bis ejusdem, præsentibus serenissimo
ejusdem Domino Parente, & Maria de
Longeville, aliisque Magnatibus, nec
non Abbatissis S. Petri de Avèneio, S.
Joannis in Nemore, & S. Stephani Re-
mensis, Anriscita non tam nomine,
quàm vitæ puritate, & admirabili san-
ctitate verè Angelica, ita ut felicissimæ
loci ejusdem sanctimonialia discernere
fatis non possent, neque sufficienter
agere Numini gratias, pro tantarum
Gubernatricum concessione, vivorum
omnino, omnis perfectionis & Virtutis
speculorum, ita ut dum in quavis om-
nia collectim, in singulis nihilominus
singularia omnia intueri viderentur,

unde quis animadvertat, quid non
tantarum Principum exempla efficere
apud subditas debuerint, dum hæ ipsæ,
in summo Prælaturæ gradu, omnes eti-
am minimas, & fœco devotas sorores
conversas summa animi demissione su-
perare conarentur, & verò etiam gene-
rosissimè superarent.

Hoc ipso anno felicissimæ recorda-
tionis Abbatis Matthiæ Mariæ montani
corpus, de quo supra, quinto an sexto
ab obitu anno, repertum est incorrup-
tū, & cani ejusdem, in vernantiam
versū juvenilem, quod oculatorum fide
testium acceptum merito celebramus.

IESU CHRISTI ANNU S. M. DC. XLVI.

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXVI.

BENEDICTUS REX MARTY-
rum, iteratâ felicissimi agonis Vi-
ctoriæ & triumphī gloriâ in Benedicto
Benedictinorum suorum Ordine, se
gloriosum ostendens, mirabilis hoc an-
no in generositate fortissimi militis sui
Philippi Poueli enituit, fideliumque
sibi Anglorum animos excitavit, infi-
deliumque alios confudit, alios in vita-
vit. Is ipso Purificationis Magnæ Ma-
tris & Virginis Cœlitum Augustæ Fe-
sto, anno Christi millesimo quingen-
tesimo nonagesimo quarto, in Wallia
Angliæ natus, patrem Ruggerum Po-
uelum, Matrem Catharinam Morgo-
nam habuit, utrumque non minus an-
tiquæ, quàm spectatæ familiæ. Ætatis
anno decimo sexto, Londinum missus
Reverendum Patrem Augustinum Bac-
kerum, Ordinis nostri Monachum eru-
ditissimum Magistrum meruit, à quo
in Belgium discedens, in Magni Ang-
lorum Apostoli Divi Gregorij Mona-
sterio Duacensi cucullum induit, & mi-
ra animi demissione gratissimisq; mo-
ribus se omnibus commendavit. An-
no autem, Dominicæ Incarnationis
millesimo sexcentesimo vigesimo se-
cundo, suæ ætatis vigesimo octavo, A-
postolicæ functioni, pro egregio Zelo,
& insita animo Generositate, à Superio-
ribus suis destinatus, in Angliam rever-
sus, Magistro suo Augustino, mensis
sedecim religiosissimè convixit; ac de-
inceps labores Apostolicos pro virili
aggessus, in omnes sese partes lucran-
dorum Christo & Sacræ Romanæ Ec-
clesiæ animorum convertit, perque
Comitatum Devonæ industriam se
admo-

Incorruptio
Abbatis
Matthiæ.

Philippus
Pouelus
Congreg.
Anglic.
Monachus.

Fit Mona-
chus.

In labores
Apostolicos
missus.

Vigilantia
Nunquam
pro suis ser-
vatis.

Catharina
Angelica
Ducissa Au-
relian. fit
Abbat. S.
Petri.